

F R I T

D A N N M A R K

Nummer 7.

Udgivet af en Kreds af Danske.

Oktober 1942.

J A , C H R I S T M A S ! V o r t F o l k e r p a r a t !

Svar paa Christmas Møllers Opfordring til Sabotage.

- - - o - - -

Statsministeren har talt. Indenrigsministeren, Undervisningsministeren og Udenrigsministeren har talt. De har advaret mod, afvist og strengt fordømt Sabotage. De har valgt at tale paa et Tidspunkt, hvor det gavnet vort Land mest, om de havde tiet.

Men er Folket enig med sine Ministre? Visselig ikke. Befolkningen hader Undertrykkelsen og Undertrykkerne. Befolkningen ønsker ikke nogen begunstigelestilstand blandt de undertrykte Lande, men Friheden. Befolkningen indser fuldt vel, at Tysklands Sejr er Danmarks Undergang, og at kun en Engelsk-Russisk-Amerikansk Sejr kan aabne Frihedens Porte. Befolkningen ser gerne den demokratiske Sejr over Nazismen fremskyndet. Hellere i Morgen end om et Aar! - Kun dersom man vil glide viljesløst ind i det tyske Magtomraade, hvis man vil sælge sin Frihed for Linsér og Kul, hvis man vil forlange Krigen og sin egen Undertrykkelse, skal man lægge Hænderne i Skedet og tie og bie. - Vil man Sejr for Demokratiet, for Folkestyret og for Selvstændigheden, skal man følge de bedste Traditioner i det danske Folk, saaledes som de allerede er kommet til Orde tidligere i FRIT DANMARK og saaledes som de den 6. Sept. kom til Orde i Christmas Møllers Sabotage-Tale fra London. Han sagde:

"Vi staar nu ved et Vendepunkt, hvor en meget vigtig Afgørelse skal træffes. Vi forstaar maaske, at den danske Statsminister taler, som han gør. Vi ved alle, hvilke Vilkaar han og hans arbejder under. There is a war going on; der er Krig i Verden! - Men hvilken Krig?! Verdenshistoriens største og vigtigste. Det er ikke om Interesser, men om Idealer der kæmpes. Krigen afgør, om Herrefolketeorien, med alle andre gjort til Slaver, skal herske, eller om Friheden og Selvstændigheden skal raade i Verdens Lande, som det var Tilfældet i det Britiske Imperium. Det er ikke Landenes Krig, men Krigen mellem godt og ondt! Men se, i en saadan Krig kan der ikke være Neutralitet. Det er noget lunkent, hverken varmt eller koldt. Maaske var der Mening i det, da der kæmpedes om Interesser, men ikke nu, naar det er Idealer det gælder. Vi er enige om, at intet Offer kan være for stort, for at det kommende Slægtled skal kunne opleve Nazismens Nederlag. - Naar vi brænder af Længsel efter den Dag det sker, saa kan vi ikke blive ved med at stille Fordringer til andre. Det er ikke nok med i Beundring at følge Storbritanniens Kamp, eller det norske Folks heroiske Modstand, der kræver aktiv Indsats igen og igen. Ikke Danmark, men det danske Folk som saadant er en Allieret og med en Allierets Sind. Det vil ikke sige, at vi har faaet og kan leve paa Løfte om Frihed efter Krigen. Bare lade andre kæmpe og saa høste Frugterne deraf. Det passer heller ikke til vor Natur og vore Ønsker. Nej, vi har et brændende Ønske om den Sejr, der gør Verden værd at leve i. Vi ved ikke, om der bliver mange Besværligheder og ogsaa nogen Uret, men vi ved, at den Sejr er den eneste Chance vi har, og vi stoler paa Fremtiden med Storbritannien og dets Allierede. Vi er altsaa ikke neutrale; man kan overhovedet ikke være neutral mere. Denne gigantiske Kamp vedrører os alle, dig og mig, Danmark, Norge, Sverige. Ingen kan melde sig fra. Man kan kun være for eller imod. - Men er vi ikke neutrale, og det kan vi altsaa ikke være, saa har vi ogsaa en Pligt til at gøre det, der gavner den Sag, vi holder med, mest. Til at skade Tyskland og gavne vore Allierede. Hvad den britiske Luftfartsminister siger er gavnligt, det maa gøres! Og hvad der skader v o r Sag, det maa undgaas. Derfor siger jeg, vel vidende hvad jeg gør, saa dødsens alvorlig Situationen er for os alle, saa maa Danmark og vi Danske ogsaa tage vor Part af Byrderne! - "Nu er det Transporterne det gælder", sagde den engelske Luftfartsminister, "her kan I - og det er Danskerne der er Bud til - være vore Medarbejdere i Afskæring eller Standsning af Transportsystemets Pulsårer for Tyskland. Aksens Transportsystem er lige saa skrøbeligt som det menneskelige Blodsystem. Beskadiges en Del af Aarenettet, gaar det ud over det hele. Ødelæggelsen af et Lokomotiv her, kan medføre Komplikationer der - paa de russiske Fronter. Sænkningen af en Færge eller en Lægte, desorganisere hele Arbejdet paa det Skib, der venter paa at blive lastet eller lossat i Havnen og tvinger dermed Hitler til at føre Forsyninger over det allerede skrøbelige og overbelastede Jernbanenet. Skader og Forsinkelser gennem Bombeangreb yder sin Part."

- Men det er altsaa de Midler - sluttede Christmas Møller - vi har til at kvæle og stramme Tysklands Transport-Organisation. - Gør jer Pligt, gør jert Værk! Ja, lad der blive Sandhed i de Ord, som vi ofte har sunget, lad hver paa sin Post følge Budet og Kaldet deri: KÆMP FOR ALT, HVAD DU HAR KÆRT, DØ OM SÅA DET GÆLDER. DA ER LIVET EJ SÅA SVÆRT, DØDEN IKKE HELLER!

Denne Tale af Christmas Møller har skabt Rædsel paa Christiansborg. Men dansk Ungdom, danske Patrioter har svaret med en Række Sabotageakter, hvoraf en Del findes nævnt andetsteds i Bladet, og Brandene har flammes Landet over, hvor Tyskerne og Virksomheder, der arbejder for dem, har til Huse. DET DANSKE FOLK KENDER SIN PLIGT OG ER PARAT! - - -